

Ἰλαρίωνος Μοναχοῦ

**Κανὼν εἰς τοὺς Ὁσίους
Πατέρας Ὀνούφριον καὶ
Πέτρον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ**

Ἦχος πλ.δ'

Ἅγιον Ὄρος

2018

Ἔτερος εἰς τοὺς Ὁσίους Πατέρας
Ὀνούφριον καὶ Πέτρον τὸν ἐν τῷ Ἄθῳ, οὗ
ἡ ἀκροστιχίς, «Πατέρων ὀσίων μνήμην
μέλπω», ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις «Ίλαρίων
Μ.» Ἦχος πλ.δ'

ᾠδὴ Α' Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Πατρός ἀνάρχου συμφυῆς ἀπαύγασμα, Λόγε
Θεοῦ καὶ Θεέ, τὴν τοῦ Πνεύματός σου, χάριν
μοι κατάπεμψον, τοῦ Παναγίου εὐσπλαγχνε,
ὅπως ὕμνοις τοῦ θείου, τοῦ Ὀνουφρίου
πανήγυριν, μέλψω τε καὶ Πέτρου τοῦ
μάκαρος.

Ἀπαναστὰς τῶν ἐγκοσμίων ὅσιε, νήπιος ὢν
κομιδῇ, τῷ Χριστῷ προσήχθης, πρὸς οὐ σοῦ
γεννήτορος, Ὀνούφριε μακάριε, Σαμουήλ
ὡσπερ ἄλλος, καὶ τῇ ἀσκήσει διέλαμψας, ὡς
φωστὴρ τοῦ κόσμου τοῖς πέρασι.

Τυραννικῶν ἐκλυτρωθεὶς πανόλβιε, τοῦ
Νικολάου εὐχαῖς, τοῦ ἐν Ἱεράρχαις, τῶν
ἀρκύων γέγονας, τῶν μοναζόντων θέμελθος,
πέτρα Πέτρε τρισμάκαρ, τῶν ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ
ἔσοπτρον, καθαρὸν τῶν θείων ἐμφάσεων.

Θεοτοκίον.

Ίλαρωτάτης ἐκ ψυχῆς Θεόνυμφε, ὕμνον
οἰκτρὸν τουτονί, δεχομένη ὡσπερ, χήρας
πρὶν ἐδέξατο, ὁ σὸς Υἱὸς τὸ δλίεπτον,
μετανοίας μοι τρόπους, πρὸ τῆς τομῆς

καθυπόδειξον, ὅπως οἶδας Κόρη ὡς
εὐσπλαγχνος.

ᾠδὴ Γ' Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἐρωτι θείῳ ἐκκαυθείς, τῆς ἡσυχίας θεόφρον,
εἰς ἐρήμους ἐμακρύνθης ἐξ ὕψους, ἐμφανείας
ἐντυχών, ἀγγελικῆς θεσπέσιε,
καθοδηγοῦσαν τρίβῳ, πρὸς τὴν ἀμείνω
Ὀνούφριε.

Ῥώμης ἀπάρας τῆς Ἀγνῆς, πρὸς τὴν Ἐώαν
κελεύσει, τῆς θεόπαιδος μακάριε Πέτρε, τῇ
ἐρήμῳ προσελθών, τοῦ Ἄθω κατεσκήνωσας,
ὡς ἐν σταδίῳ πάλην, κατὰ δαιμόνων
ἀράμενος.

ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις ἢ πληθύς, τῶν μοναστῶν
ξυνωρίδα, τὴν θεόλεκτον γεραίροντες πόθῳ,
αἰτησώμεθα Χριστῷ, πρεσβείαις ταύτης
τεύξασθαι, εἰρηνικῶς τελέσαι, τὸν τῆς ζωῆς
ἡμῶν διάυλον.

Θεοτοκίον.

Λόγον Παρθένε τοῦ Πατρός, ἐν τῇ γαστρὶ
συλλαβοῦσα, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀπεκύησας
Κόρη, καὶ Παρθένος ὡσπερ πρὶν, ἀμόλυντε
διέμεινας, Ἀγνὴ καὶ μετὰ τόκον, καὶ ἔσαι
Ἀειπάρθενος.

ᾠδὴ Δ' Σὺ μου ἰσχύς.

Νεανικῶς, τὰς παρατάξεις Ὀνούφριε, τῶν
δαιμόνων, τέλεον ἠφάνισας, τῇ τοῦ

Παντάνακτος ἀρωγῆ, ὄνπερ θεοφόρε,
ἐνοπτριζόμενος ἤσκησας, ἐρήμοις ἐν
ἀβάτοις, καὶ ἀεὶ ἀναμέλπων, τῇ δυνάμει σου
δόξα φιλάνθρωπε.

Ὀλοσχερῶς, Πέτρε σαυτόν ἀνατέθηκας, τῇ
τοῦ Λόγου, Μητρὶ παναοίδιμε, καὶ ἐν καρδίᾳ
ἀεὶ σοφέ, θείας ἀναβάσεις, ὠράθης Πάτερ
ποιούμενος, ἐχθρῶν μηχανουργίας, διασπῶν
καὶ τῷ Κτίστη, ἐκβοῶν τῇ δυνάμει σου δόξα
σοι.

Σύμπας ὁμοῦ, τῶν μοναζόντων ὁ σύλλογος,
τὴν δυάδα, τῶν ὁσίων σήμερον, ἐν ἔτησιος
ἐπικροτεῖ, ἑορτίοις ὕμνοις, καὶ ἐγκωμίοις
ἐμπρέπουσι, τῷ θείῳ Ὀνουφρίῳ καὶ τῷ
Πέτρῳ συνάμα, τοῖς ἀϋλοῖς ὡς ὄντως ἐν
σώμασι.

Θεοτοκίον.

Ἀμαρτωλῶν, ἡ σωτηρία Πανάχραντε, τὴν
ψυχὴν μου, τὴν κατολισθήσασαν, τῆς
ἀπογνώσεως τῷ βυθῷ ἔγειρόν μοι τάχει, ἡ
τὴν πεσοῦσαν τῷ τόκῳ σου, τὴν βρότειον
οὐσίαν, ἀναστήσασα Κόρη, καὶ Θεῷ Μαριὰμ
καταλλάξασα.

Ὡιδὴ Ε' Ἴνα τί με ἀπώσω.

Ἰησοῦ θεοφόρε, τῷ Δεσπότη Πάτερ, ἀκλινῶς
ἠτένιζες, τὰς ἐπαναστάσεις, τῶν παθῶν
καταστέλων Ὀνούφριε, τῶν πανωλεθρίων,

καὶ ἐν ἀσκήσει διαλάμψας, οὐρανίου τροφῆς
κατηξίωσαι.

Ὠμωτάτοις παλαίσας, Πέτρε παμμακάριστε
ἐχθροῖς ὑπέμεινας, τὰς κακώσεις τούτων, καὶ
ἐνέδρας παντοίως θλιβόμενος, καὶ τὰς τῶν
στοιχείων, ἐπιφορὰς καρτεροφρόνως,
ἀσκητῶν ἢ ἀκρότης μακάριε.

Νόμον ὅλως Πατέρες, ὑπερβάντες ὠφθητε
ὄντως τῆς φύσεως, καὶ γὰρ ἐν μονώσει, τὸν
καθάπαντα βίον ἠνύσατε, καὶ ἐν
γυμνητεύσει, καὶ κακουχίαις θεοφόροι, τῆς
ἀμείνω ζωῆς ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Ῥυπαρὰ Θεοτόκε, ὄντως ἔργα πέπραχα, καὶ
ἐν τοῖς λόγοις μου, καὶ τῇ διανοίᾳ, τοῖς αὐτοῖς
ἐπιμένω ὁ δείλαιος, ὡς καθαροτάτη,
ἀκαθαρσίας με Παρθένε, φιλευσπλάγχχως
ὡς οἶδας ἀπάλλαξον.

Ἰδιὴ ΣΤ' Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Μακάριος ἀληθῶς, ἐδείχθης Πάτερ
Ὀνούφριε, βιώσας ἀγγελικῶς, τὴν γῆν
κατεσκήνωσας, τῶν πραέων πάνσοφε, τῶν
σὲ ἀνυμνούντων, τὰ αἰτήματα πληρούμενος.

Νικήσας τὸν ἰσχυρόν, ἐν τῇ ἰσχύει τοῦ
Πνεύματος, νικητηρίων γερῶν, ὡς ὄντως
ἠξίωσαι, θεομάκαρ ἅγιε, Πέτρε μοναζόντων,
τῶν τοῦ Ἄθωνος ἐντρύφημα.

Ἡ οὐρανόφρων дуάς, τῶν θεοφόρων
ὕμνεισθω μοι, τὰ πανευώδη τερπνά, τῆς
ἐρήμου θρέμματα, ὁ σοφὸς Ὀνούφριος, σὺν
τῷ θείῳ Πέτρῳ, τῶν Ἀγγέλων οἱ ἐφάμιλλοι.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύεις ὄντως Ἄγνη, Παρθένε ὅσα καὶ
βούλοιο, τῷ πεποιοῦντι κάμοί, ἐν σοὶ τῇ ἰσχύει
σου, καὶ βουλῇ Πανάχραντε, καὶ τῇ
εὐσπλαγχνίᾳ σωτηρίας με ἀξίωσον.

ᾠδὴ Ζ' Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ματαίων τὸ ἄστατον, καὶ χαμαιζήλων
καταφρονήσας σοφέ, ὑπεισηλθες θεόφρον,
τῷ τοῦ Κυρίου ὅσιε Πάτερ ἐκών, ζυγῶ καὶ
χαίρων Ὀνούφριε ἔμελπες, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἠγρύπνησας ὅσιε, Πέτρε τῷ νόμῳ
ἐμμελετῶν τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦτο ἐδείχθης,
σαφῶς ταμεῖον τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, καὶ
ἀγαλλόμενος πάτερ ὑπέψαλλες, εὐλογητὸς ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυκτὸς ἐμακρύνθητε ἐξ ἔργων ὅσοι τὸν
σταυρὸν νουνεχῶς, τοῦ Κυρίου ἐπ' ὤμων,
ἄραντες πᾶσαν ἀσκητικὴν ἀγωγήν, χαρᾶ
μακάριοι διεξήλθετε, ὑπερυψοῦντες ἀεὶ, τὸν
τῶν Πατέρων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἀνέκφραστον, καὶ ὑπὲρ φύσιν τῆς
σῆς λοχείας Ἀγνή, τὸ μυστήριον πέλει, πῶς
τὸν ἀσώματον τοῦ Ἀρχαγγέλου φωνῆ, εἰς
σωτηρίαν κόσμου συνέλαβες, καὶ ὠδίνων
μητρικῶν, δίχα ἐκύησας.

Ῥιδὴ Ἡ' Ἐπταπλασίως κάμινον.

Μετὰ σαρκὸς Ὀνούφριε, πολιτείαν ἐβίωσας,
πάτερ τῶν Ἀγγέλων, καὶ δοχεῖον γέγονας,
χαρίτων μακάριε, ἀρθεῖς εἰς ὕψη θεωριῶν, ἔτι
περιῶν, τῷ βίῳ τούτῳ τρισμάκαρ, διὸ καὶ
μετὰ πότμον, τῷ Χριστῷ συνεγένου, ὄν
πάντοτε δυσώπει, ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ἐπιτυχῶν μακάριε, ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον,
πόνοις καὶ ἰδρωσι, Πέτρε τῆς ἀσκήσεως,
ἐσκήνωσας ὅσιε, ἐκλελεγμένων ἐν ταῖς
μοναῖς, νῦν τῷ Βασιλεῖ, παρεστηκῶς
θεοφόρε, Χριστῷ ὄν τοῖς σοῖς τέκνοις,
ἐκδυσώπει δοθῆναι, ἀμπλακημάτων λύσιν,
θείῳ αὐτοῦ ἐλέει.

Λαμπροφανῶς πανόσιοι, τὴν ὁδὸν
διανύσαντες, ὑμῶν ἐν ἀσκήσει, μακαρίας
λήξεως, καὶ θείας πανόλβιοι, τετυχηκότες
παρὰ Χριστοῦ, ᾧ ἐν οὐρανοῖς μετὰ ὀσίων
συνόντες, Ὀνούφριε σὺν Πέτρῳ, μελωδεῖτε
ἀπαύστως, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νενοσηκυϊαν Ἄχραντε, ἀνιάτως τὴν
βρότειον, φύσιν τῷ σῶ τόκῳ, μόνη
ἐθεράπευσας, καὶ ταύτην ἀνύψωσας, Κόρη
τῷ θρόνῳ τῷ Πατρικῷ, ὅθεν οἱ χοροὶ
καθυπερτέραν ὡς οὔσαν, τῆς κτίσεως
ἀπάσης, καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλλων,
ἀπαύστως ἀνυμνοῦσιν εἰς πάντα τοὺς
αἰῶνας.

Ωιδὴ Θ' Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Πατέρων τῶν Ὁσίων τῶν μοναστῶν, αἱ
χορεῖαι συμφώνως πανήγυριν, τῶν εὐκλεῶν,
πόθῳ ἐκτελοῦντες ἐν ἱεροῖς, καὶ χαρμοσύνοις
ἄσμασι, θείου Ὀνουφρίου καὶ σὺν αὐτῷ, τοῦ
ἐν τῷ Ἄθῳ Πέτρου, τῶν ἐν ἀσκήσει κόσμῳ,
διαλαμψάντων καὶ τοῖς θαύμασι.

Ωιδαῖς πανεορτίοις τῶν εὐσεβῶν, ἡ πληθὺς
τῶν Πατέρων τελέσωμεν, τὴν ἱεράν, μνήμην
καὶ ἀγίαν τῶν ἀσκητῶν, τοῦ Ὀνουφρίου ἅμα
τε, Πέτρου τοῦ θεόφρονος ὧν εὐχαῖς, Χριστέ
Σωτὴρ τὴν πίστιν, ἀεὶ τῶν χριστωνύμων, τῶν
ὀρθοδόξων διαφύλαττε.

Ωιδὴν Ἐξαπτερύγων τῶν Σεραφίμ,
μελωδοῦντες ἐν πίστει βοήσωμεν, ἅγιος εἶ,
Πάτερ Παντοκράτορ Μονογενές, Υἱὲ καὶ
Πνεῦμα Ἅγιον, μία Κυριότης τρισσολαμπής,
καὶ μία Βασιλεία, καὶ φύσις καὶ οὐσία, Θεὲ
οἰκτεῖρησον τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ γλυκύτατον καὶ τερπνόν,
ἀκουόμενόν τε καὶ λαλούμενον, ὡς ἀληθῶς,
ὄνομα καὶ θεῖον ἐν μοναστῶν, καρδίας
μελετώμενον, τουτονὶ τὸ Ὄρος ὃ σεαυτῇ, τοῦ
Ἄθω ἐκληρώσω, περίσωζε καὶ σκέπε, καὶ εἰς
αἰῶνας διαφύλαττε.

Προσόμοια.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ήχος πλ.δ'

Βίου τὰ ρέοντα πάνσοφε, κάλλη λιπῶν τῷ
Χριστῷ, θεοφόρε Όνούφριε, μάκαρ
ἠκολούθησας, διαπύρῳ πανθαύμαστε, πόθῳ
καὶ πάντῃ, ἔρημον ᾤκησας, καὶ τῆς
ἀσκήσεως πόνοις ἔκτεινας, τὸν
πανωλέθριον, ἰοβόλον δράκοντα, καὶ τὰς
ὀρμάς, τῶν παθῶν ἀπήμβλυνας,
θεομακάριστε.

Όσιε Πέτρε τὸ καύχημα, Όρους τοῦ Ἄθω
σεπτόν, θεῖον ὄργανον γέγονας, τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, τῶν φθαρτῶν βδελυξάμενος,
τῶν ἀθανάτων ἐνοπτριζόμενος, πόνοις
τρισμακάρ ὑποβαλλόμενος, τοῖς τῆς
ἀσκήσεως, δι' ὧν καὶ ἐπέτυχες ἐν οὐρανοῖς,
πρὸς Χριστοῦ πανόλβιε, τῶν ἀθανάτων
γερωῶν.

Δρόμον τελέσαντες Όσιοι, τῶν γερωῶν
τουτωνί, ἀποπτάντες ἐφθάσατε, εἰς τὰ
ὑπερκόσμια, τῶν ἁγίων σκηνώματα, σοφῆ
Όνούφριε Πέτρε ἔνδοξε, δυὰς ὀσίων ἢ
θεοτίμητος, τοῖς τὴν πανέορτον, ἐκτελοῦσι

πάντοτε μνήμην ὑμῶν, τῷ Χριστῷ
προσβεύσατε, δοῦναι τὸ ἔλεος.

Δέσποινα Ἀγγέλων Ἄνασσα, τῶν Προφητῶν
ἡ χαρά, Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, τῶν
Μαρτύρων ἔρεισμα, τῶν Ὁσίων ἐντρούφημα,
σὺν Ὁνουφρίῳ καὶ Πέτρῳ πρόσβευε, τῇ
Ξυνωρίδι τῇ οὐρανόφρονι, τῷ Παντοκράτορι,
τοῦ πυρὸς τοῦ μέλλοντος διαφυγεῖν, καὶ τῆς
ἄνω Ἄχραντε, ζωῆς ἡμᾶς ἐντυχεῖν.